

Δήλωση παραίτησης μελών του Προεδρείου της Διαρκούς Πανελλαδικής Συνδιάσκεψης της Νεολαίας ΣΥΡΙΖΑ

Στις 8 Νοεμβρίου γίναμε μάρτυρες ενός πρωτόγνωρου αποκλεισμού στα ελληνικά πολιτικά χρονικά. Ο Στέφανος Κασσελάκης, από την πρώτη κιόλας ημέρα της εκλογής του στην προεδρία του ΣΥΡΙΖΑ-ΠΣ, δέχτηκε πρωτοφανή υπονόμηση από μερίδα στελεχών. Με εξαίρεση ένα βραχύβιο μορατόριουμ, από το Συνέδριο του Φεβρουαρίου μέχρι και τις Ευρωεκλογές του Ιουνίου, όπου και εκδηλώθηκε λευκή απεργία στελεχών “πρώτης γραμμής”, ο υπόλοιπος χρόνος της προεδρίας του Στέφανου Κασσελάκη χαρακτηρίστηκε δυστυχώς από μια ατέρμονη και διαλυτική εσωστρέφεια, ως απότοκο διαρκών προσωπικών αντεγκλήσεων. Αντεγκλήσεων που ήταν κατ' επίφαση πολιτικές και εκπορεύονταν κυρίως από την ανάγκη διατήρησης ενός μηχανισμού επιτροπείας της λαϊκής βάσης του ΣΥΡΙΖΑ-ΠΣ.

Η εσωστρεφής εσωκομματική ατζέντα που επιβαλλόταν συνεχώς στον δημόσιο διάλογο, εμπόδιζε την άρθρωση πολιτικού και προγραμματικού λόγου. Παρά τις δυσκολίες όμως, ο ΣΥΡΙΖΑ-ΠΣ έδωσε με αποφασιστικότητα μία από τις σημαντικότερες εκλογικές του μάχες, αυτή των Ευρωεκλογών, ανατρέποντας μονοψήφια δημοσκοπικά ποσοστά και διατηρώντας τη δεύτερη θέση, κόντρα στις βλέψεις όσων προσδοκούσαν την ρευστοποίηση του με στόχο να τον συγκολλήσουν σε θολά πολιτικά σχήματα.

Παρά το ελπιδοφόρο εκλογικό αποτέλεσμα του Ιουνίου, η αμφισβήτηση στο πρόσωπο του προέδρου συνεχίστηκε με τραγικές επιπτώσεις για τη συνοχή του κόμματος. Η πρόταση μομφής και ο μετέπειτα αποκλεισμός του Στέφανου Κασσελάκη από την προεδρική κούρσα αποτέλεσαν τις πρώτες πράξεις ενός άρτια σκηνοθετημένου πολιτικού δράματος. Η αλαζονική συμπεριφορά της πλειοψηφίας της Κ.Ε., η καταστρατήγηση του καταστατικού, η κωμικοτραγική επιλογή συνεδριακού χώρου, η κωλυσιεργία του Οργανωτικού Γραφείου και η αλλοίωση του σώματος των αντιπροσώπων, εξευτέλισαν ολιστικά την πορεία προς την κορυφαία διαδικασία του Εκτάκτου Συνεδρίου.

Στο φινάλε του δράματος αυτού όμως βρεθήκαμε από τον εξώστη, στο πάλκο. Βιώσαμε τον αποκλεισμό της πλειοψηφίας του Συνεδρίου με ευθύνη της κοινοβουλευτικής γραφειοκρατίας του ΣΥΡΙΖΑ. Η είσοδος των εκλεκτών της ΚΟΕΣ από το γκαράζ, το τεχνητό οργανωτικό χάος, οι λιποθυμίες συνέδρων, η παράλειψη ενημέρωσης εκλεγμένων συνέδρων, οι αίθουσες δύο ταχυτήτων, και η έγκριση του Προεδρείου διαβοής από ένα σώμα τριακοσίων ατόμων, μετέτρεψαν το Συνέδριο της 8ης Νοεμβρίου, σε μία από τις πιο μελανές σελίδες της ιστορίας της μεταπολιτευτικής Αριστεράς.

Παραιτούμαστε λοιπόν από το Προεδρείο της Διαρκούς Πανελλαδικής Συνδιάσκεψης της Νεολαίας ΣΥΡΙΖΑ, ύστερα από την καθυστερημένη συνεδρίαση του οργάνου και δηλώνουμε την αποχώρησή μας από το κόμμα που υπηρετήσαμε με αυταπάρνηση και

ανιδιοτέλεια, αρνούμενοι/ες να υπερασπιστούμε την εκτροπή που το μετέτρεψε από τον σύγχρονο εκφραστή της μεγάλης δημοκρατικής παράταξης σε έναν ανυπόληπτο και φοβικό οργανισμό αμφίβολης εσωκομματικής λειτουργίας.

Δηλώνουμε πως είμαστε εδώ για τις μεγάλες μάχες της γενιάς μας, κόντρα στο νεοφιλελεύθερο μοντέλο διακυβέρνησης που καταστρέφει την κοινωνία μας, εμποδίζοντας τα όνειρα και τον σχεδιασμό του μέλλοντός μας. Ένα μοντέλο που προκαλεί ανήκεστες βλάβες στη Δημοκρατία και τη Δικαιοσύνη. Με όραμα να ανασχέσουμε το brain drain και το brain waste, να πολεμήσουμε την επανεμφάνιση μεσαιωνικών αντιλήψεων και να διεκδικήσουμε μια ζωή με αξιοπρέπεια στον τόπο μας. Δηλώνουμε το παρών στην πρώτη γραμμή των κοινωνικών αγώνων. Για το μέλλον της γενιάς μας. Για το μέλλον όλων μας.